DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)
7. maj 1998 *

I sag C-239/97,

Irland ved Chief State Solicitor Michael A. Buckley, som befuldmægtiget, bistået af Paul Gallagher, SC, og barrister-at-law Niamh Hyland, og med valgt adresse i Luxembourg på Irlands Ambassade, 28, route d'Arlon,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Peter Oliver, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(97) 693 af 16. april 1997 om nedsættelse af støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det operationelle program for turisme i Irland 1989-1993 i henhold til fællesskabsstøtterammen for strukturinterventioner vedrørende mål nr. 1 for Irland for perioden 1989-1993 og om ændring af beslutning K(89) 2258/7 af 21. december 1989, som senest ændret ved beslutning K(93) 3769 af 17. december 1993,

har

* Processprog: engelsk.

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne D. A. O. Edward og L. Sevón (refererende dommer),

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 30. juni 1997 har Irland i medfør af EF-traktatens artikel 173 anlagt sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(97) 693 af 16. april 1997 om nedsættelse af støtten fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til det operationelle program for turisme i Irland 1989-1993 i henhold til fællesskabsstøtterammen for strukturinterventioner vedrørende mål nr. 1 for Irland for perioden 1989-1993 og om ændring af beslutning K(89) 2258/7 af 21. december 1989, som senest ændret ved beslutning K(93) 3769 af 17. december 1993.

2 Ved begæring fremsat den 28. juli 1997 har Kommissionen i medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 1, påstået sagen afvist med den begrundelse, at den er anlagt for sent. Kommissionen har endvidere nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

3 Kommissionen har gjort gældende, at sagen ikke er blevet anlagt inden for den frist på to måneder, der er fastsat i traktatens artikel 173, stk. 5. Den sagsøgende stat fik meddelelse om den anfægtede beslutning den 17. april 1997, og fristen på to måneder, forlænget under hensyn til afstanden, jf. procesreglementets artikel 81, stk. 2, hvilket for irske sagsøgeres vedkommende betyder en forlængelse på ti dage, udløb derfor den 27. juni 1997. Sagen blev imidlertid først anlagt den 30. juni 1997.

4 Irland har ikke bestridt, at sagen er anlagt efter udløbet af den fastsatte frist, men har gjort gældende, at overskridelsen af fristen skyldes omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, jf. artikel 42 i EF-statutten for Domstolen. Irland har nærmere anført, at stævningen blev sendt med ekspreskurerpost til Domstolen den 26. juni 1997, og at den kurertjeneste, der blev anvendt, havde garanteret, at brevet ville blive bragt ud den følgende dag. Det fly, som fragtede forsendelsen fra Dublin til Bruxelles, blev imidlertid forsinket, hvilket indebar, at losningen af bagagen også blev forsinket. Al bagage fra det pågældende fly nåede således ikke flyforbindelsen mellem Bruxelles og Luxembourg.

5 Den irske regering har tilføjet, at den på baggrund af de konkrete omstændigheder hverken kunne eller burde have forudset, at ekspreskurertjenesten ikke ville overholde sine forpligtelser. Regeringen har i øvrigt anført, at de pågældende problemer lå helt uden for dens kontrol, og at den intet kunne have gjort for at sikre, at stævningen ville komme rettidigt frem i Luxembourg.

6 Det bemærkes for det første, at i den foreliggende sag udløb den frist, som gjaldt for anlæggelsen af den foreliggende sag, inklusive den forlængelse under hensyn til afstanden på ti dage, som den sagsøgende stat rådede over, den 27. juni 1997. Følgelig er sagen, der blev anlagt den 30. juni 1997, anlagt for sent.

7 I en række afgørelser har Domstolen fastslået, at fællesskabsbestemmelserne vedrørende procesfrister kun kan fraviges, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder, omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure, jf. artikel 42, stk. 2, i EF-statutten for Domstolen, da kun en streng overholdelse af de nævnte bestemmelser er i overensstemmelse med hensynet til retssikkerheden og nødvendigheden af at undgå enhver forskelsbehandling eller vilkårlighed i retsplejen (jf. bl.a. dom af 26.11.1985, sag 42/85, Cockerill-Sambre mod Kommissionen, Sml. s. 3749, præmis 10, af 15.1.1987, sag 152/85, Misset mod Rådet, Sml. s. 223, præmis 11, af 4.2.1987, sag 276/85, Cladakis mod Kommissionen, Sml. s. 495, præmis 11, og kendelse af 5.2.1992, sag C-59/91, Frankrig mod Kommissionen, Sml. I, s. 525, præmis 8).

8 De af den irske regering påberåbte omstændigheder kan ikke anses for usædvanlige omstændigheder, der ikke kunne forudses, eller som udgør force majeure i ovennævnte bestemmelses forstand.

9 Den irske regering kan ikke med føje gøre gældende, at den ved at fremsende stævningen pr. ekspreskurerpost den 26. juni 1997 har gjort alt, hvad der var nødvendigt for at sikre, at den kom rettidigt frem, det vil konkret sige den følgende dag, hvorved det må tages i betragtning, at regeringen rådede over en fristforlængelse under hensyn til afstanden på ti dage, beregnet på grundlag af normal postgang, hvori indgår hensyntagen til eventuelle problemer i posttjenesten. Under disse omstændigheder kan sagsøgeren heller ikke påberåbe sig, at den pågældende tjeneste undtagelsesvis ikke virkede normalt for at undgå udløbet af fristen for sagsanlæg (jf. kendelsen i sagen Frankrig mod Kommissionen, a.st., præmis 10).

10 Det følger af ovennævnte bemærkninger, at sagen vil være at afvise.

Sagens omkostninger

11 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger. Irland har tabt sagen og bør derfor betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Irland betaler sagens omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 7. maj 1998.

R. Grass — M. Wathelet

Justitssekretær — Formand for Første Afdeling